ស្តីអំពីជំនួយ

ប្រទេសកម្ពុជាជាប្រទេសមួយតូចហើយទន់ខ្សោយហើយពោរពេញទៅដោយសង្គ្រាម រហូតមកដល់ឆ្នាំ១៩៩០តែក្រោយពីចប់សង្គ្រាមបានទទួលជំនួយជាច្រើនពីបរទេសធ្វើអោយមានអ្នកខ្លះគិតថា «ជំនួយចាំបាច់ណាស់សំរាប់អភិវឌ្ឍន៍ប្រទេសអោយរីកចំរើនរឹងមាំ »។ ទន្ទឹមនិងនេះមានទស្សនះមួយផ្សេងទៀតថា«ដើម្បីអោយប្រទេសរីកចំរើនជឿនលឿននោះមិនត្រូវពឹងលើជំនួយទេ ! ត្រូវខិតខំសាមគ្គីគ្នាកសាងប្រទេសអោយរីកចំរើនដោយខ្លួនឯង»។

យើងដឹងហើយថាប្រទេសកម្ពុជាជាប្រទេសមួយអន់ខ្សោយស្ទើរគ្រប់ផ្នែក ទាំងសេដ្ឋកិច្ចនយោបាយ, សង្គម និង សន្តិសុខសង្គម ជាហេតុធ្វើអោយប្រជាជនកម្ពុជាជួបគ្រោះទុរភិក្ស អត់ឃ្លានវេទនា និង ដោយភ័យខ្លាចជានិច្ច ។

ហេតុនេះដើម្បីអោយប្រទេសរីកចំរើនជឿនលឿននោះ ជំនួយមានសារះសំខាន់ណាស់ ប៉ុន្តែជំនួយមិនអាចធ្វើអោយប្រទេសយើងក្លាយទៅជាអរ្យប្រទេស)ានទេ គឺបរទេសគេជួយតែប្រទេសណា ដែលក្រីក្រ និង ទន្ទខ្សោយ គេមិនអោយប្រទេសណាដែលរីកចំរើនទេ។ ហើយថែមទាំងធ្វើអោយ ប្រជាជនកម្ពុជាខ្ជិលមិនខំធ្វើការដោយខ្លួនឯង ដេកចាំតែជំនួយពីបរទេស ។ ហេតុដូចន្លេ ដើម្បីអោយប្រទេសកម្ពុជាទៅជាប្រទេសមួយដែលរីកចំរើនជឿនលឿន)ាន យើងត្រូវតែរួបរួមគ្នាកសាងប្រទេសជាតិដោយខ្លួនឯង ទើប)ានរីកចំរើន ទៅជាអារ្យប្រទេស ។

សរុបសេចក្តីមក ពួឡូវន្លេប្រទេសកម្ពុជាយើង ជាប្រទេសមួយនៅទន្ទខ្សោយ ដូចន្លេយើងត្រូវតែ ទទួលជំនួយពីប្រទេសជឿនលឿន ដើម្បីស្តាហេដ្ឋារចនាសម្ព÷ន្ធជាតិ ដូចជាវិស÷យអប្តុំ អភិវឌ្ឍន៍ជនបទ និង សុខាភិ)ាលជាដើម ។ ហើយនិងកសាងគ្រឹសេដ្ឋកិច្ចដូចជាស្ពាន ផ្លូវថ្នល់ ជាដើម ។

តែមិនមែនសំរាប្កយកទៅអោយ ទាហាន កងទ÷ព ដែលជាមូលហេតុនៃសង្រ្បាមទេ គឺ ដ្ឋោស្រាយ ដោយខ្លួនឯង ។ ប្កន្តែ មិនមែនដើម្បីចំណូលជាតិកាប្កព្រៃឈើ ដែលនាំអោយគ្រ្ឋោថ្នាក្កន្ទ្ឋោដែរ ។

ដោយរួមមក នៅពេលដែលយើងទន្កខ្សោយ យើងត្រូវការជំនួយជាចាំ)ាច្ក ។ តែដើម្បីអោយប្រទេសរីកចំរើន យើងត្រូវរួបរួមសាមគបីគ្នា ដើម្បីកសាងប្រទេសជាតិអោយរុងរឿង ។